

Sola Scriptura

Jaargang 2002 - n°2

Een uitgave van de VZW Bijbelgetrouwe Christenen

WELKOM

De maanden volgen elkaar snel op en we zijn dan ook blij om u reeds het tweede nummer van Sola Scriptura te kunnen aanbieden. Omdat we verwacht hadden dat er wat tijd nodig zou zijn om mensen met dit blaadje wat vertrouwd te laten worden, waren we des te aangener verrast door de veelal positieve reacties die we ontvangen hebben bij het eerste nummer.

Het verhaal van de put werd blijkbaar door veel mensen gesmaakt. Een aantal mensen vergeleken het verhaal van de put met dat van de barmhartige Samaritaan. Nochtans zijn beide verhalen moeilijk te vergelijken. Jezus vertelde het verhaal van de barmhartige Samaritaan in een specifieke situatie als antwoord op een duidelijke vraag. De situatie is de volgende:

“Een wetgeleerde stond op om Hem te verzoeken en zeide: Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven? En Hij zeide tot hem: Wat staat in de wet geschreven? Hoe leest gij? Hij antwoordde en zeide: Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf. En Hij zeide tot hem: Gij hebt juist geantwoord; doe dat en gij zult leven. Maar hij wilde zich rechtvaardigen en zeide tot Jezus: En wie is mijn naaste?” (Lukas 10:25-30)

Het is een situatie die eigenlijk ook vandaag herkenbaar is. Eén van onze lezers merkte op dat de bijbel na zowat 2000 jaar nog moeilijk toepasselijk is op onze hedendaagse

maatschappij. Voorgaande situatie bewijst echter het tegengestelde. Om “wetgeleerde” of “bijbelkenner” te zijn, moest je in die dagen naar de profetenscholen gaan, vergelijkbaar met onze universiteiten. Wanneer je met goed gevolg je studies beëindigd had, dan was je een meester of rabbi. Het is leuk vast te stellen dat met de heroriëntering van het universitair diploma, volgens de Bologna akkoorden, je vandaag opnieuw kan afstuderen als “meester” of “master”. De bijbel is dus actueler dan je denkt.

Jezus was geen meester, Hij was een timmermanszoon uit het achterlijke Nazareth. Dat wist die wetgeleerde heel goed. Hij kwam dan ook niet voor een gezellige babbel maar om Jezus te verzoeken of op de proef te stellen. Alhoewel hij “meester” zei tegen Jezus wilde hij tonen wie de echte meester was. Ook vandaag doen we dat graag: geveinsde nederigheid of respect om onszelf een trapje hoger te plaatsen. Mocht je deze houding niet kennen, observeer dan maar eens politici voor de verkiezingen.

Het antwoord van Jezus, op de vraag van de meester wat te doen om het eeuwig leven te ontvangen, kwam dan ook prompt. Het kwam niet als een versje van buiten geleerd op school, maar als een levende waarheid. Jezus sprak niet alleen, maar Hij (be)leefde ook ieder woord van wat Hij zei. De meester ervaarde dat en voelde zijn geveinsd respect aan de kaak gesteld, daarom wilde hij zichzelf rechtvaardigen met de vraag wie nu eigenlijk zijn naaste was.

Hoe dikwijls doen ook wij niet hetzelfde wanneer het ballonnetje van ons ego doorprijkt

wordt. Gaan ook wij niet onszelf met een kwinkslag, flauwe humor, een bitse opmerking of koele onverschilligheid uit de slag trekken. Wat ook wel eens wil lukken, is onze “tegenstander” pareren of in verlegenheid brengen met een pertinente vraag of een vraag stellen waarvan wij zeker het antwoord weten. Kwestie van te tonen wat we weten of wie we zijn. En dat was nu precies wat die meester deed, een intelligente tegenzet. Indien Jezus het antwoord vanuit de Schriften zou formuleren, dan stond de meester klaar voor een oeverloos theologisch debat, waar hij opnieuw zijn kennis te berde had kunnen brengen.

Maar neen, brute pech, Jezus vertelde toch wel een onbekend verhaal die dan nog alle toenmalige topfuncties, zoals de zijne er één was, er nogal bekaaid deed uitkomen. Maar het werd nog erger, een Samaritaan, een vuile (gelieve zelf in te vullen met een onaangenaam racistisch woord) werd in een daglicht gesteld die bewondering afdwingt. Jezus besluit zijn verhaal met: *”Wie van deze denkt u, is de naaste geweest van de man, die in handen der rovers was gevallen? Hij zeide: Die hem barmhartigheid bewezen heeft. En Jezus zeide tot hem: Ga heen, doe gij evenzo.”* End of story. Jezus gaf een zeer praktische invulling van de vraag: Wie is mijn naaste. Ook in het verhaal van de put in het vorig nummer werd een vraag gesteld, waar het verhaal een antwoord op wilde geven was: “Hoe kan Jezus voor ons een licht in de duisternis zijn?” Antwoord: lees het verhaal “de put” opnieuw.

Uiteindelijk mag de verpakking van de bijbel dan wel oud zijn, de inhoud is nog steeds brandend actueel. De mens met zijn kleine kantjes wordt aan de kaak gesteld zoals in het verhaal van de barmhartige Samaritaan en de bijbel geeft een praktische invulling. Een invulling die niet veroordeelt maar die eigenlijk bevrijdt. Mensen blijven altijd mensen. Al leefde je in een hut toen, of in een blits modebewust appartement nu, mannen blijven mannen en vrouwen blijven vrouwen. We doen nog altijd wat we reeds duizenden jaren doen, alleen zijn we nu wat efficiënter door onze technologie in zowel het goede, maar ook in het kwade (“zonde” noemt de bijbel dat, maar let op: dat woord is taboe geworden). Voordat je je ~~zonde~~, sorry verkeerd woord, ziekte kan genezen is een diagnose

onontbeerlijk, pas dan kan men genezen. En dan kan je tot een innerlijke vrede komen die niet meer van deze wereld is. *“Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast (= zondig, afgeleefd, ...) zijt, en Ik zal u rust geven.”* (Mattheüs 11:28) Rust en vrede in het hart is een kostbaar goed geworden vandaag. *“Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u.”* (Johannes 14:27) En weet je wat er nu zo leuk is? De volgende bijbelse uitspraak die ons egoballonnetje doorprikt: *“In die tijd verblijdde Jezus Zich door de Heilige Geest en zei: Ik dank U, Vader, Heer van de hemel en de aarde, dat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, maar aan kinderen geopenbaard. Ja, Vader, want zo is het een welbehagen geweest voor U”* (Lukas 10:21)

De feestdagen staan voor de deur waarvan Kerstmis voor veel Christenen één van de belangrijkste feesten is. Daarom willen we met een kinderlijke eenvoud, zoals hierboven vermeld, naar Kerstmis kijken. Opnieuw een verhaal met een kernvraag: “Waar is Jezus?” Lees de brief die Tom, een jeugdige onwetende atheïst naar zijn ouders thuis stuurt ...

DE KRIBBE IS LEEG

Hallo Ma en Pa,

Het is weeral een tijdje geleden dat wij elkaar gezien hebben hé. Sinds ik drie maanden geleden naar de grote stad ben afgezakt heb ik al heel wat bijgeleerd. Wist je bijvoorbeeld dat ze hier bijna allemaal hun haar verven en veelal in nogal rare kleuren zoals rood en groen. Ik denk dat het is omdat ze hier zover van de natuur zitten. En dan proberen ze dat na te doen zoals de pauw bij ons thuis met al zijn mooie kleuren. Ik heb hen al gezegd dat ik ze gerust eens mee wil nemen naar het bos bij ons dorp, maar ze lachen er alleen maar mee.

Het is soms een beetje gewoon worden hier maar ik amuseer me heel erg. Drie weken geleden heb ik wel iets raars ontdekt hoor, moet je luisteren: ik was aan het wandelen door de winkelstraat (raar hoor maar ze plakken hier alle winkels allemaal bij elkaar in dezelfde straat) en ik zag dat iedereen alles aan het versieren was met lampjes en dennenhouten en balletjes. Ik vroeg aan

iemand of er iets speciaals was en men zei me dat ze Kerstmis zouden gaan vieren. Wij vieren dat niet bij ons en daarom vroeg ik aan de verkoopster wat dat is. Ze zei me dat ze het zelf eigenlijk niet wist maar dat het eigenlijk een heel leuke periode is waarin iedereen zeer veel plezier maakt.

Feesten is altijd leuk zei ze en ze wou het eigenlijk niet luid zeggen maar het was ook goed voor haar winkel. Iedereen heeft de gewoonte om pakjes voor elkaar te kopen en daarom was Kerstmis voor haar de beste tijd van het jaar. Wij zouden dat ook moeten doen hé ma, dan krijgen we veel cadeautjes. Ik vond het toch een beetje raar om zomaar te feesten en pakjes te geven voor niets maar ja, die van de stad denken niet zoals bij ons hé.

Toen ik een paar dagen later door de straat liep heb ik iets heel moois gehoord hoor. Er stond daar een koor te zingen, wel een beetje vals maar toch mooi. Ik heb toen gevraagd waarom zij op straat stonden te zingen en toen zei de man die vooraan stond dat het was om de ganse wereld vrede toe te wensen want Kerstmis is het feest van de vrede. Dat vond ik heel mooi, maar toen ik vroeg waarom wist hij het ook niet. Ze doen heel veel rare dingen met Kerstmis. Zo hakken ze bomen om, zetten ze in huis en hangen daar dan balletjes in.

Verleden week vroeg ik iemand waarom en hij zei dat hij het ook niet wist maar dat het allemaal te maken heeft met het kindje Jezus dat geboren is. Ik was zo blij dat ik nu eindelijk wist waarom ze Kerstmis vieren en ik heb dan ook direct gevraagd in welk ziekenhuis zijn moeder lag zodat ik ze ook eens met de kleine kon gaan feliciteren. Die man keek mij raar aan en zei dat ze niet in het ziekenhuis lagen maar in een stal. Rare gewoontes die ze hier hebben.

Toen ik vroeg waar die stal was, zei hij dat ik hem waarschijnlijk wel ergens op straat zou kunnen vinden. Ik heb toen een heel mooi cadeautje gekocht voor die kleine Jezus omdat ik hem graag ook eens zou zien. Het schijnt niet zo makkelijk te zijn om die stal te vinden hoor. Ik ben er nu al verschillende tegengekomen maar het zijn allemaal namaak stallen. Ze leggen er dan een pop in of gewoon helemaal niks en telkens als ik vraag waar die Jezus nu is beginnen ze te lachen en willen ze

het me niet vertellen. Enkele dagen geleden was ik aan het wandelen en zoeken naar die stal toen er plots iemand zei dat ik maar eens in een kerk moest gaan kijken. Ik heb er toen een hele grote gevonden op de markt. In die kerk hadden ze ook een heel mooie stal gemaakt. Hij was bijna zo groot als het huis van nonkel Jef. Ze hadden er allemaal dieren in, een os en een ezel en zelfs enkele schapen. Ik dacht eerst dat ik het nu gevonden had want er stonden veel mensen rond en zelfs enkele in de stal die alleen lakens aanhadden. Maar er was geen enkele baby.

Toen ik vroeg waar het kindje was zeiden ze me dat ik 2000 jaar te laat was, hij was dus blijkbaar al lang dood. Ik verstond het niet erg goed want als Jezus al lang dood was waarom stonden ze dan allemaal bij die stal. Ik vroeg het hun dan maar en dat wisten ze niet erg goed. Ik heb het ondertussen al aan heel wat mensen gevraagd en ze wisten het allemaal niet zo goed. Maar ongelooflijk was er ene die zei dat hij gewoon weggegaan is en dus nog leefde, blijkbaar eeuwig, stel je voor zeg. Verder zou hij ons getoond hebben hoe wij een goed leven kunnen leiden. Anderen zegden dat hij eigenlijk niet eens bestaan heeft. Het was nogal verwarrend.

Ik had echter gisteren nogal veel geluk, ik heb iemand ontmoet die mij alles een beetje meer heeft kunnen uitleggen. Het schijnt dat Jezus een boek heeft geschreven om uit te leggen wat hij allemaal doet en waar hij nu is. Blijkbaar niet meer in die stal. Hij heeft het boek niet zelf geschreven maar hij heeft het anderen ingegeven. Dat is hetzelfde als Tante Rita altijd doet als ze wil dat jij haar boodschappen doet. Dan belt ze en zegt wat jij moet opschrijven. Jezus heeft dat met verschillende mensen zo gedaan en samen hebben ze zo zijn boek geschreven. Het noemt de Bijbel. Ik heb er een beetje in gelezen en er staat een heel stuk in over wat Jezus allemaal doet en waar hij op verschillende momenten allemaal was of zal zijn. Het is niet altijd zo gemakkelijk om te begrijpen wat hij allemaal doet en daarom heeft hij ons een soort van maquette gegeven om het gemakkelijker te maken. Weet je nog die kapotte tempel waar Ben zo vaak over sprak, daar ergens in Jeruzalem. Wel, dat is die maquette. Het is zo dat Jezus alles wat hij in zijn leven moet doen heeft getoond door die tempel. Hij zegt zelfs dat er ook nog een hele

grote tempel bestaat, maar die is hier niet bij ons, maar ver weg bij zijn Vader is.

Het is niet altijd zo gemakkelijk maar ik heb gelezen dat hij al onze zonden op zich heeft genomen en daarvoor gestorven is, ongeveer 2000 jaar geleden. Zijn vader heeft hem dan weer levend gemaakt en vanaf nu doet hij dienst in die tempel bij zijn Vader. Het is zo dat hij onlangs in het hart van die tempel is binnengegaan bij zijn Vader en telkens als wij hier een zonde begaan gaat hij naar zijn Vader en zegt dat hij de schuld daarvoor op zich wil nemen en dat hij er voor betaald heeft met zijn bloed. Het enige dat wij nog moeten doen is Hem aanvaarden als onze God en hem volgen om zelf die afgrijzelijke prijs voor de zonde niet te moeten betalen. Hij zit daar nu continu. Het is wel verbazend wat er allemaal in dat boek staat dat hij geschreven heeft. Ik heb nu de tijd niet om het allemaal uit te leggen maar als je meer wil weten dan zend ik je wel wat meer uitleg over wat ik daar allemaal in gelezen heb.

Het is toch wel een beetje raar hé, dat bijna niemand hier dit weet. Ze zijn allemaal aan het feesten en ze weten meestal niet waarom. Er zijn er veel die gelachen hebben met mij maar nu moet ik dikwijls lachen als ik hen bij één van die stalletjes zie staan. Ze zijn 2000 jaar achter, Jezus ligt niet meer in de stal, hij zit in de tempel. Ik denk dat ik het hen toch maar eens ga vertellen.

Bye, bye

Tom

WAAR IS JEZUS ?

Jezus ligt reeds meer dan 2000 jaar niet meer in de kribbe. Iedereen weet dat wel en iedereen is er zich bewust van dat Kerstmis een herdenkingsfeest is. Feestvreugde wordt echter gevaarlijk als het een feestroes wordt. Wanneer mensen in een roes verkeren durven ze zich nogal eens laten leiden door die gedachten en indrukken die niet altijd even beschaafd zijn. Zelfs bij een lichte roes bestaat het gevaar om het essentiële uit het oog te verliezen.

Het essentiële is Jezus Christus en Hij heeft de stal reeds lang verlaten. Veel mensen

beschouwen zich als een “meester”. We zijn mensen in de 21st eeuw, rijk aan kennis en aan mogelijkheden, maar durven we nog naar de echte meester gaan en toegeven dat Hij ons nog (zeer) veel kan leren. Over de laatste Christenen in de wereldgeschiedenis is Jezus niet mals. Maar dit onderwerp bewaren we voor ons volgende nummer...

Wat heeft Jezus gezegd over onze tijd? En als Jezus niet meer in de kribbe is, waar is Hij dan wel en wat doet Jezus er nu nog voor ons.

Moge Gods zegen u allen nabij zijn en vrede in uw harten leggen zodat we ook een zegen voor elkaar kunnen zijn.

Vele groeten,
Cyou

Johan

“En dit zij u het teken: Gij zult een kind vinden in doeken gewikkeld en liggende in een kribbe. En plotseling was er bij de engel een grote hemelse legermacht, die God loofde, zeggende: Ere zij God in den hoge, en vrede op aarde bij mensen des welbehagens. En het geschiedde, toen de engelen van hen heengevaren waren naar de hemel, dat de herders tot elkander spraken: Laten wij dan naar Betlehem gaan om te zien hetgeen geschied is en ons door de Here is bekend gemaakt. En zij gingen haastig en vonden Maria en Jozef, en het kind liggende in de kribbe. En toen zij het gezien hadden, maakten zij bekend hetgeen tot hen gesproken was over dit kind. En allen, die ervan hoorden, verbaasden zich over hetgeen door de herders tot hen gezegd werd.” (Lukas 2:12-18)

Verantwoordelijk uitgever: Johan Vanbrabant

Adres: VZW Bijbelgetrouwe Christenen
Postbus 78 – 8500 Kortrijk 1

Email 1: vzwbgc@yahoo.co.uk

Email 2: vzw_bgc@yahoo.com

Website: [http:// users.belgacom.net/bgc](http://users.belgacom.net/bgc)

Vorige nummers kunt u nog aanvragen, zowel op papier als digitaal.

Bedankt Sacha Decouttere voor uw medewerking aan dit nummer door het schrijven van Toms' brief.